

Det er også derfor, at vi allerede i vores forslag til finansloven for 2003 foreslog, at instituttet skulle nedlægges – ikke fordi vi ikke mener, at der skal bruges penge på miljøvurdering, og ikke fordi vi ikke mener, at der skal være en kvalificeret miljødebat, men fordi vi mener, at de 15 mio. kr. plus et eller andet mere kunne bruges til et mere væsentligt miljøinput ved at bruge dem på andre områder. Der har været nævnt flere forslag i dag, og dem vil vi gerne tilslutte os.

Alt i alt mener vi, at 15 mio. kr. er alt, alt for mange penge at bruge til det polemiske debatforum, vi betragter instituttet som. Vi går godt nok ind for polemik og debat, men ikke, når der skal bruges så mange penge til det.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har siddet og lyttet til debatten, og man kan jo roligt sige, at der har været meningsudvekslinger om de forskellige synspunkter. Men jeg har alligevel ikke kunnet lade være med at bemærke, at det mest afgørende har hele tiden været, at man simpelt hen er imod instituttet.

Kl. 17.15

Det irriterer simpelt hen nogle partier så meget, at man har fået sådan et institut, der kommer ind og siger nogle ting, kommer ind og arbejder på en anden måde, end man er vant til, sætter spørgsmålstejn ved nogle ting, prøver selv at definere, hvordan man synes, ens arbejdsopgave skal være. Det kan godt undre mig lidt, når jeg tænker tilbage på dengang, hvor vi oprettede instituttet, for der var der jo mange, der spurgte: Får det institut nu lov til at være et institut for sig selv? Kan man regne med armslængdeprincippet? Og det har man jo kunnet.

Derfor synes jeg i grunden, at det er lidt ærgerligt, at hele debatten bærer meget præg af, at et af de helt store problemer er, at en række partier simpelt hen fra dag et har været imod instituttet.

Der er blevet stillet nogle spørgsmål, som jeg selvfølgelig gerne vil besvare.

Jeg tror, at det er hr. Keld Albrechtsen og flere, der har diskuteret meget omkring forskningsbegreber; også andre har spurgt om, hvordan man i grunden taler om dem, og hvad det er for nogle. Jeg tager bare udgangspunkt i OECD, som har opstillet nogle definitioner for forskellige forskningskategorier, fordi argumentet om, hvorvidt det nu har egen forskning eller ej, og hvad man forstår ved det, bliver brugt ret meget – en debat, som jeg også i min tale sagde jeg i grunden synes er lidt overflødig. Jeg synes, det

er meget mere vigtigt, at de resultater, man kommer frem til, kan anvendes.

Grundforskning er jo eksperimentelt og teoretisk arbejde med det formål at få ny viden om det underliggende grundlag for fænomener og det underliggende grundlag for fænomener og eksperterbare facts uden sigte på bestemte praktiske anvendelser eller brug. Anvendelsesorienteret forskning er også originale undersøgelser med henblik på at opnå ny viden, men den er imidlertid primært rettet mod specifikke praktiske anvendelser eller mål.

Jeg forstår, at Institut for Miljøvurdering har defineret den forskningsindsats, som instituttet skal gennemføre, og det er opfattelsen, at instituttet skal drive anvendelsesorienteret forskning, og den defineres som følger:

Anvendelsesorienteret forskning indebærer, at man sammenstiller eksisterende viden og laver nye beregninger på baggrund af eksisterende datamateriale med henblik på at give en anbefaling til videre handlen.

Det ses, at denne definition bygger på OECD's definition, der derefter er udbygget og konkretiseret.

Forskningskommissionens betænkning rummer ikke nogen opdeling af forskningen i kategorier. I betænkningen lægges hele vægten på, at ressourcerne anvendes til forskning af høj kvalitet, og det understreges, at kvalitetssikringsmekanismer som uafhængig faglig vurdering derfor er helt centrale i forskningssystemet.

For mig virker det derfor ikke rimeligt ...

Første næstformand (Svend Auken):

Der skal være mere ro i salen.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

For mig virker det derfor ikke rimeligt at vurdere en indsats på grundlag af, om denne kan benævnes som grundforskning eller anvendelsesorienteret forskning. Det afgørende er kvaliteten, og at denne er ordentligt sikret.

Så har fru Pernille Blach Hansen spurgt mig: Hvor findes de 2 mio. kr.? Jamen det er jo ganske enkelt, for de findes ved en intern omfordeling i Miljøministeriet, som det jo i øvrigt så ofte er tilfældet. Hvor skulle man da ellers finde pengene henne? Jeg kan sige, at Miljøministeriet selv skal udrede de penge, de skal bruge på området, og det sker altså ved en intern fordeling, hvilket jo i øvrigt er helt normalt, der er jo ikke noget mærkeligt i, at man kan lave en intern fordeling i Miljøministeriet. Det gør man altså her, og vi